

Što je to posveta na Misi?

Sveta Misa je beskrajno božansko ludilo!, rekao je sveti Josemaría. Euharistijska prisutnost Krista počinje kada svećenik „in persona Christi“ izgovori riječi posvete nad kruhom i vinom. Ovaj članak posvećujemo srži mise.

11.04.2023.

Sažetak

1.Što je „posvećenje“ u misi? Je li to isto što i transupstancijacija?

2. Zašto je važno?

3. U kojem se trenutku Mise događa?

4. Tko može izvršiti „posvećenje“?

5. Može li se euharistijski posvetiti izvan mise?

.....

1. Što je „posvećenje“ u misi? Je li to isto što i transupstancijacija?

„Posveta“ u misi odnosi se na središnji trenutak kada kruh i vino, kroz Kristove riječi koje izgovara svećenik i zaziv Duha Svetoga, postaju Tijelo i Krv Kristova. Euharistijska prisutnost Kristova započinje u trenutku posvete i traje dok god postoje euharistijske vrste (usp. Katekizam Katoličke Crkve, br. 1377). Crkva ostaje vjerna

Gospodinovoj zapovijedi na Posljednjoj večeri i nastavlja slaviti ovo otajstvo, u spomen na Isusa Krista, sve do njegova slavnog povratka (usp. Katekizam Katoličke Crkve, br. 1333, GIRM, br. 79d).

Posvetom kruha i vina, cijela se tvar kruha pretvara u Tijelo Kristovo, a cijela se tvar vina pretvara u njegovu Krv. Pod posvećenim prilikama kruha i vina, sam Krist, živi i slavni, istinski je, stvarno i bitno prisutan svojim Tijelom, Krvlju, dušom i božanstvom (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1413). Crkva tu preobrazbu naziva preobraženjem, pa bismo s pravom mogli reći da se posvetom događa preobraženje kruha i vina u Tijelo i Krv Kristovu.

Tekstovi svetog Josemarije za meditaciju

Ono što mi ne možemo, Gospodin može. Isus Krist, savršeni Bog i savršeni Čovjek, ne ostavlja simbol,

već stvarnost: On sam ostaje. Otići će Ocu, ali ostat će s čovječanstvom. Neće nam ostaviti puki dar koji evocira Njegovo sjećanje, sliku koja s vremenom obično blijedi, poput fotografije koja se brzo čini izbledjelom, požutjelom i besmislenom onima koji nisu bili prisutni u tom trenutku ljubavi. Pod prilikama kruha i vina, On je istinski prisutan: svojim Tijelom, svojom Krvlju, svojom Dušom i svojim Božanstvom. (*Susret s Kristom*, 83).

Quam oblationem... Približava se trenutak posvete. Sada, u misi, Krist ponovno djeluje, preko svećenika: Ovo je moje Tijelo. Ovo je kalež moje Krvi. Isus je s nama! S Preobraženjem, beskonačno božansko ludilo, diktirano Ljubavlju, ponavlja se. Kad se taj trenutak danas ponovi, neka svaki od nas zna reći Gospodinu, bez buke riječi, da nas ništa ne može odvojiti od Njega, da nas je Njegova spremnost -

bespomoćna - da ostane u prividima - tako krhkim! - kruha i vina, učinila voljnim robovima: *præsta meæ menti de te vivere, et te illi semper dulce sapere*, daj da uvijek živim po tebi i uvijek kušam slatkoću tvoje ljubavi. (*Susret s Kristom n. 90*).

2. Zašto je posvećenje važno?

Posveta je važna jer se unutar svete Mise ostvaruje sakrament euharistije, kroz koji kršćani ulaze u „zajedništvo s Kristom istinski prisutnim u posvećenom kruhu i vinu“ (Papa Franjo, Kateheza o svetoj Misi). Crkva slavi ovaj sakrament od početka, kako Sveto pismo prepričava: „Posvetili su se nauku apostolskom, zajedništvu, lomljenju kruha i molitvi“ (Dj 2,42). Ova praksa bila je odgovor na želju samoga Isusa Krista tijekom Posljednje večere: „Činite ovo meni na spomen“ (Lk 22,19; 1 Kor 11,24-25). Tim riječima Isus traži od svojih učenika da prime

dar njegove sakramentalne prisutnosti i da ga ponavljaju „dok ne dođem“ (1 Kor 11,26).

Sakrament euharistije nije samo podsjetnik na povijesni događaj. To je ažuriranje spomena Krista - njegova života, smrti, uskrsnuća i zagovora kod Oca (Katekizam, br. 1341) - kroz liturgijsko slavlje. Stoga, snagom Duha Svetoga i Kristovim riječima, sabranim u posveti, Krist postaje istinski i tajanstveno prisutan (Katekizam, br. 1357) među nama kako bismo mogli biti u zajedništvu s njim i jedni s drugima. Kao što je istaknuo sveti Ivan Pavao II., „Euharistija, spasonosna prisutnost Isusa u zajednici vjernika i njihova duhovna hrana, među najdragocjenijim je stvarima koje Crkva može posjedovati na svom putu kroz povijest“ (Enciklika *Ecclesia de Eucharistia*, br. 9).

Tekstovi svetog Josemarije za meditaciju

Zaključimo ovo vrijeme molitve. Sjetite se - uživajući u intimnosti svoje duše u beskrajnoj božanskoj dobroti - da će se, kroz riječi posvete, Krist istinski uprisutniti u hostiji, svojim Tijelom, Krvlju, Dušom i Božanstvom. Klanjajte mu se s poštovanjem i odanošću; obnovite u njegovoj prisutnosti iskrenu ponudu svoje ljubavi; recite mu bez straha da ga volite; zahvalite mu na ovom svakodnevnom dokazu milosrđa tako punog nježnosti i njegujte želju da s povjerenjem pristupite svetoj pričesti. Zadivljen sam ovim otajstvom Ljubavi: Gospodin traži moje siromašno srce kao svoje prijestolje, kako me ne bi napustio ako se okrenem od njega.

Utješeni Kristovom prisutnošću, hranjeni njegovim Tijelom, bit ćemo vjerni tijekom ovog zemaljskog

života, a onda ćemo se na nebu, zajedno s Isusom i njegovom Majkom, zvati pobjednicima. *Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, žalac tvoj?* Zahvalimo Bogu koji nam je donio pobjedu, snagom Gospodina našega Isusa Krista (Susret s Kristom, br. 161).

Čudo ljubavi. Ovo je uistinu kruh djece: Isus, Prvorođenac Vječnoga Oca, nudi nam se kao hrana. I sam Isus Krist, koji nas ovdje jača, čeka nas na nebu kao sugoste, subaštinike i partnere, jer oni koji se hrane Kristom umrijet će zemaljskom i vremenitom smrću, ali će živjeti vječno, jer Krist je nepropadljivi život.

Vječna sreća, za kršćanina koji nalazi utjehu u konačnoj mani euharistije, počinje sada. Staro je prošlo: ostavimo po strani sve što je zastarjelo; neka nam sve bude novo: srca, riječi i djela.

Ovo je Radosna vijest. Nova je, vijest, jer nam govori o dubini Ljubavi koju prije nismo slutili. Dobra je, jer nema ništa bolje nego intimno se sjediniti s Bogom, Dobrom svih dobara. Ovo je Radosna vijest, jer na neki način i na neopisiv način anticipira vječnost za nas (Susret s Kristom, br. 152).

3.U kojem trenutku mise se to događa?

Sveta Misa slavi se od samih početaka Crkve i odvija se u dva dijela: Liturgiji riječi i Liturgiji euharistije. Liturgija riječi obuhvaća navješćivanje i slušanje Božje riječi kroz čitanja koja je propisala Crkva. Zatim, Liturgija euharistije uključuje prikaz kruha i vina, euharistijsku molitvu - koja uključuje formulu posvete - i svetu pričest (usp. Katekizam, br. 1345-1355).

Bitni elementi potrebni za preobraženje su: kruh od pšeničnog

brašna i vino od grožđa, poznati kao "euharistijske vrste"; i riječi posvete koje izgovara svećenik slavljenik *in persona Christi*. Te riječi su:

Dan prije nego će podnijeti muku on uze kruh u svoje svete i časne ruke, podiže oči prema nebu k tebi Bogu, svome svemogućem Ocu, riječima blagoslova dade tebi hvalu, razlomi kruh i dade svojim učenicima govoreći:

UZMITE I JEDITE OD OVOGA SVI:
OVO JE MOJE TIJELO KOJE ĆE SE ZA
VAS PREDATI.

Isto tako, pošto su večerali, uze i ovaj slavni kalež u svoje svete i časne ruke, jednako riječima blagoslova dade tebi hvalu i dade svojim učenicima govoreći:

UZMITE I PIJTE IZ NJEGA SVI: OVO JE
KALEŽ MOJE KRVI NOVOGA I
VJEČNOGA SAVEZA KOJA ĆE SE
PROLITI ZA VAS I ZA SVE LJUDE NA

OTPUŠTENJE GRIJEHA. OVO ČINITE MENI NA SPOMEN.

(Rimski kanon)

Snagom riječi kojima je Krist ustanovio euharistiju i svojim djelovanjem po svećeniku, ujedinjenim sa snagom Duha Svetoga, njegovo Tijelo i Krv sakramentalno su prisutni pod prilikama kruha i vina (usp. Katekizam, 1353). „Krist je ustanovio sakrament euharistije u noći Velikog četvrtka. Htio je da se njegova žrtva obnovi na nekrvan način svaki put kada svećenik ponovi riječi posvete kruha i vina. Dvadeset stoljeća, milijune puta, u najskromnijoj kapeli kao i u najvećim bazilikama i katedralama, uskrsli Gospodin davao se svom narodu“ (Benedikt XVI., Homilija izrečena u Parizu, 13. rujna 2008.).

*Tekstovi svetog Josemarije za
meditaciju*

Misa - inzistiram - je božanski, trojstveni, a ne ljudski čin. Svećenik koji slavi služi Gospodinovom planu, posuđujući svoje tijelo i svoj glas; ali ne djeluje u svoje ime, već *in persona et in nomine Christi*, u osobi Kristovoj i u ime Kristovo (Susret s Kristom, br. 86).

Ovo uvijek obnavljano čudo svete euharistije nosi sva obilježja Isusova načina djelovanja. Savršeni Bog i savršeni čovjek, Gospodar neba i zemlje, On nam se nudi kao hranu na najprirodniji i najobičniji način. Tako nas naša ljubav čeka već gotovo dvije tisuće godina. Dugo je to vrijeme, a ipak nije dugo: jer, kada je ljubav, dani lete (...). Iz ljubavi i da nas nauči ljubiti, Isus je došao na zemlju i ostaje među nama u euharistiji.

Kao što je ljubio svoje koji su živjeli u svijetu, ljubio ih je do kraja (Iv 13,1). Tim riječima sveti Ivan započinje priповijest o onome što se dogodilo

uoči Pashe, kada Isus - kako nam kaže sveti Pavao - "uze kruh, zahvali, razlomi ga i reče: Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje; ovo činite meni na spomen." Tako i poslije večere uze čašu govoreći: "Ova čaša je novi savez moje krvi; ovo činite kad god je pijete, meni na spomen" (1 Kor 11,23-25) (Susret s Kristom, br. 151).

4. Tko može izvršiti „posvećenje“?

U svakom liturgijskom slavlju svi vjernici aktivno sudjeluju. „Slavi cijela zajednica, Tijelo Kristovo ujedinjeno sa svojom Glavom“ (Katekizam Katoličke Crkve, br. 1140). Međutim, svaki je član pozvan na određenu ulogu, jer „nemaju svi udovi istu funkciju“ (Rim 12,4). Posvetu pravilno provodi svećenik, koji, kao „slika Kristova, izgovara te riječi, ali njihova učinkovitost i milost dolaze od

Boga“ (sv. Ivan Zlatousti, Homilija 1,6). Doista, po sakramentu svetog reda, svećenici primaju milost koja im omogućuje obavljanje bogoslužnih djela, posebno euharistijskog posvećenja, u službi drugih vjernika.

To ne znači da ostatak naroda nema važnu ulogu, jer je „puno i aktivno sudjelovanje cijelog naroda primarni i nužan izvor iz kojeg vjernici moraju crpiti istinski kršćanski duh“ (Sacrosanctum Concilium, br. 14). U tom smislu, iako vjernici ne mogu izvršiti posvetu, njihova je uloga temeljna. „Doista, slavlje euharistije je djelovanje sveopće Crkve; i u njemu će svaka osoba činiti sve i samo ono što se na nju odnosi prema rangu koji zauzima u Božjem narodu. Stoga je potrebno posvetiti posebnu pozornost određenim aspektima slavlja, kojima se, ponekad, tijekom stoljeća, posvećivalo manje pažnje. Jer taj

narod je Božji narod, otkupljen Krvlju Kristovom, okupljen od Gospodina, hranjen njegovom Riječju; narod pozvan da Bogu uznesse molbe cijele ljudske obitelji; narod koji u Kristu zahvaljuje za otajstvo spasenja prinoseći njegovu žrtvu; narod, konačno, koji se po pričesti Tijela i Krvi Kristove ujedinjuje u jedinstvu“ (GIRM, br. 5).

Tekstovi svetog Josemarije za meditaciju

Spasenjsko posredovanje između Boga i ljudi ovjekovječuje se u Crkvi kroz sakrament svetog reda, koji svećenike osnažuje - karakterom i milošću koju daje - da djeluju kao služitelji Isusa Krista na korist svih duša. To što netko može izvršiti čin koji drugi ne može ne proizlazi iz razlika u dobroti ili zlobi, već iz stečene moći, koju netko posjeduje, a drugi ne. Stoga, budući da laik ne prima moć posvetiti, ne može izvršiti

posvetu, bez obzira na svoju osobnu dobrotu (sv. Toma Akvinski, In IV Sent. d.13, q.1, a.1) (Ljubiti Crkvu, br. 31).

Naš Gospodin Isus Krist, kao da svi drugi dokazi njegova milosrđa nisu dovoljni, ustanovio je Euharistiju kako bismo ga uvijek imali blizu i - koliko možemo shvatiti - jer, potaknut svojom ljubavlju, onaj kojemu ništa ne treba ne želi biti bez nas. Trojstvo se zaljubilo u čovječanstvo, uzdignuto na red milosti i stvoreno na njegovu sliku i priliku; otkupilo nas je od grijeha - od grijeha Adamova koji je pao na sve njegove potomke i od osobnih grijeha svakoga od nas - i žarko želi prebivati u našim dušama: "Tko mene ljubi, čuvat će moje riječi i Otac će moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti."

Ova trojstvena struja ljubavi prema čovječanstvu ovjekovječuje se na

uzvišen način u Euharistiji. Prije mnogo godina svi smo u katekizmu naučili da se sveta Euharistija može smatrati i žrtvom i Sakramentom; i da nam se Sakrament objavljuje kao Pričest i kao blago na oltaru: u Svetohraništu. Crkva posvećuje još jedan blagdan euharistijskom otajstvu, Tijelu Kristovu – Corpus Christi – prisutnom u svim svetohraništima svijeta. Danas, na Veliki četvrtak, usredotočimo se na svetu Euharistiju, Žrtvu i Hranu, na svetu Misu i na svetu Pričest.

Govorio je o trinitarnoj struji ljubavi prema čovječanstvu. I gdje je to bolje opaziti nego u misi? Cijelo Trojstvo djeluje u svetoj žrtvi oltara. Zato toliko volim ponavljati te posljednje riječi u Kolekti, Tajnoj molitvi i Moltvi nakon pričesti: Po Isusu Kristu, Gospodinu našem, Sinu tvome - obraćamo se Ocu - koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu

Duha Svetoga, Bog, u sve vijeke vjekova. Amen.

U misi molitva Ocu postaje stalna. Svećenik je predstavnik vječnog Svećenika, Isusa Krista, koji je istovremeno i Žrtva. A djelovanje Duha Svetoga u misi nije ništa manje neizrecivo ni manje sigurno. Snagom Duha Svetoga, piše sveti Ivan Damašćanski, događa se pretvorba kruha u Tijelo Kristovo (Susret s Kristom, br. 84-85).

5. Može li se euharistijsko posvećenje dogoditi izvan mise?

„Misa se sastoji od dva dijela, Liturgije riječi i Liturgije euharistije, tako usko povezanih da tvore jedinstveni bogoslužni čin“ (Papa Franjo, Kateheza o svetoj misi). Stoga je Liturgija euharistije, u kojoj se

odvija euharistijsko posvećenje, neodvojiva od obreda mise. „U misi se priprema stol i za Riječ Božju i za Tijelo Kristovo, kojim se vjernici poučavaju i hrane“ (Opće upute Rimskog misala, br. 28).

Tekstovi svetog Josemarije za meditaciju

Osjećam se poput siromašne ptičice koja, navikla letjeti tek od stabla do stabla ili, najviše, do balkona trećeg kata... jednom samo odvaži se poletjeti do krova jedne kućice, koja i ne bijaše baš neboder...

Kad, eto, jedan orao zgrabi našeg junaka - zamijenio ga je s pticom iz svoje vrste - i, među njegovim snažnim pandžama, uspinje se ptičica, penje vrlo visolo, preko planina zemaljskih i snježnih vrhunaca, povrh oblaka bijelih i plavih i ružičastih, još u visinu, sve dok ne ugleda licem u sunce...I tada

orao, oslobodivši je, reče ptičici: -
Naprijed, leti!

- Gospodine, da se više nikad ne
vratim prizemnom letu! Da zasvagda
budem osvijetljen zrakama
božanskog Svjetla - Kristom - u
Euharistiji; da se moj let ne prekine,
sve dok ne pronađem odmor u tvom
Srcu! (Kovačnica, 39)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sto-je-to-posveta-na-misi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sto-je-to-posveta-na-misi/)
(30.03.2026.)